

PAKIET 58, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 58, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_1_58*, do zastosowania z: *uczeń_1_58* (materiały dla ucznia)

Klasa I, edukacja przyrodnicza, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”**Temat: Nasze emocje****Cele edukacyjne:**

- kształcenie umiejętności myślenia naukowego,
- kształcenie umiejętności pracy w grupie,
- kształcenie umiejętności rozpoznawania emocji zwierząt po ich zachowaniu,
- wprowadzenie informacji dotyczących zagrożeń ze strony zwierząt,
- wprowadzenie pojęć: *pozytywne emocje, negatywne emocje*,
- kształcenie umiejętności zachowania się w sytuacji zagrożenia ze strony zwierzęcia.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- formułuje wnioski na podstawie fotografii,
- współpracuje w grupie,
- wie, jak rozpoznać emocje u psa i kota,
- wie, jakie zagrożenia mogą stanowić niektóre zwierzęta (pies, kot, zwierzęta w zoo),
- wie, co oznaczają pojęcia: *pozytywne emocje, negatywne emocje*,
- ma świadomość, że nie należy drażnić i męczyć zwierząt,
- wie, jak należy się zachować w sytuacji zagrożenia ze strony zwierzęcia.

Metody: rozmowa, pogadanka, opcjonalnie: dyskusja, metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa, opcjonalnie: zajęcia terenowe.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie* – materiały dla ucznia, opcjonalnie: fotografie lub filmy przedstawiające zwierzęta zachowujące się w różny sposób, w tym stwarzające zagrożenie dla człowieka, kartki papieru w formacie A3 dla trzech grup, kredki, mazaki.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 58, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Uwaga: Lekcję tę można przeprowadzić w całości lub w części w zoo. Uczniowie skupiają się wówczas na obserwacji zachowań zwierząt, a zadania z karty pracy wykonują na następnych zajęciach lub w domu.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel zadaje uczniom pytania: „Czy zwierzęta pokazują swoje emocje? Jeżeli tak, to w jakie sposób?”. Prosi, aby uczniowie podali przykłady zachowań zwierząt, w których wyrażają one emocje. Uczniowie mogą odwoływać się do swoich życiowych doświadczeń.
2. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat rodzajów emocji towarzyszących zwierzętom. Wprowadza pojęcia: *pozytywne emocje, negatywne emocje*.
3. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy. Nauczyciel przy każdym zachowaniu kota przedstawionym na fotografii omawia, z czego ono wynika. Zwraca uczniom uwagę zwłaszcza na zachowania niebezpieczne dla człowieka. W tym miejscu nauczyciel może przeprowadzić z uczniami krótką dyskusję dotyczącą tego, czy należy zmuszać zwierzęta domowe do zabawy wtedy, kiedy my tego chcemy lub czy powinno się drażnić zwierzęta dla własnej przyjemności. Uczniowie powinni sami dojść do wniosku, że są to zachowania niewskazane. Powinni też wyjaśnić, dlaczego.
4. Nauczyciel dzieli uczniów na trzy grupy. Każda grupa otrzymuje inne polecenie z zadania 2 z karty pracy. Uczniowie rysują sytuację, nad którą mają się zastanowić, a także ustalają wspólną odpowiedź. Uwaga: nauczyciel może zasugerować, aby uczniowie podzielili się zadaniami w obrębie grupy: część uczniów może rysować, a część – układać odpowiedzi. Uczniowie, którzy rysują, mogą brać udział w dyskusji grupy.
5. Grupy prezentują wyniki swojej pracy.

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”**Temat: Nasze emocje****Cele edukacyjne:**

- wprowadzenie pojęcia *liczba osiem* na poziomie enaktywnym,
- wprowadzenie pojęcia *liczba osiem* na poziomie ikonycznym,
- wprowadzenie pojęcia *liczba osiem* w aspekcie kardynalnym, porządkowym, miarowym,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 58, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

- wprowadzenie pojęcia *liczba osiem* na poziomie symbolicznym,
- kształtowanie umiejętności pisania cyfry osiem,
- kształcenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie do ośmiu,
- kształtowanie umiejętności współpracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna i rozumie pojęcie *liczba osiem* w aspekcie kardynalnym, porządkowym, miarowym,
- zna i rozumie pojęcie *liczba osiem* na poziomie enaktywnym, ikonicznym i symbolicznym,
- potrafi napisać cyfrę osiem,
- potrafi dodawać i odejmować w zakresie do ośmiu,
- współpracuje w grupie.

Metody: metoda czynnościowa, pogadanka, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca w grupie, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: kolorowe karteczki (po osiem karteczek w każdym kolorze, tak aby starczyło po jednej dla każdego dziecka), kartonowe pudełko, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, liczby w kolorach wycięte z kart pracy.

Uwaga: Dzień wcześniej należy poprosić uczniów, aby przynieśli pomoce: liczby w kolorach wycięte z kart pracy.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wkłada kolorowe karteczki do pudełka. Każde dziecko losuje po jednej karteczce. Następnie prowadzący prosi uczniów np. z czerwonymi karteczkami, aby wstali i pokazali przed pozostałymi dziećmi, jak wyglądają, kiedy są zadowoleni. Potem wstają uczniowie np. z zielonymi karteczkami i pokazują, że się gniewają itd. Za każdym razem wybrany uczeń liczy, ile osób wstało.

2. Uczniowie wykonują zadanie 1 i 2 z karty pracy. Następnie prowadzący pyta, którą z kolei planetą jest Ziemia. Przypomina, że największą z planet w Układzie Słonecznym jest Jowisz, a Saturn jest otoczony pierścieniami. Prosi, aby ochotnicy policzyli, które z kolei są to planety, licząc od lewej strony, a które – licząc od prawej strony.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 58, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

3. Uczniowie wykonują zadania 3 i 4 z karty pracy. W trakcie rozwiązywania zadania 4 nauczyciel może zadawać następujące pytania:

- Jaki kształt ma trzecia doniczka?
- Jaki kształt ma następna doniczka, a jaki – poprzednia?
- Ile doniczek ma kształt trapezu i na których miejscach się one znajdują?
- Ile doniczek ma kształt prostokąta?

4. Nauczyciel dzieli uczniów na kiluosobowe grupy. Prosi, aby uczniowie wyjęli liczby w kolorach. Następnie prosi, aby każda z grup położyła przed sobą pomarańczowe paski. Zadanie polega na tym, żeby tak dobrać inne paski, aby w sumie miały długość paska pomarańczowego (nie sugerujemy uczniom wybierania tylko dwóch pasków, może ich być więcej). Wygrywa ta grupa, która znajdzie najwięcej możliwości rozwiązania tego zadania np. w ciągu 5 minut.

5. Uczniowie wykonują zadania od 5 do 7 z karty pracy. W tym czasie nauczyciel opowiada, że liczba osiem była uznawana za symbol doskonałości i nieskończoności, a „ósmo cud świata” to rzecz budząca powszechny podziw.

6. Nauczyciel prosi, aby uczniowie wykonali 8 i 9 zadanie w karcie pracy. Za każdym razem wybrany uczeń odczytuje działanie i wynik, a później zapisuje je na tablicy.

Klasa I, edukacja plastyczna, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”

Temat: Nasze emocje

Cele edukacyjne:

- kształtowanie twórczej wyobraźni,
- kształcenie sprawności manualnej.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wypowiada swoje emocje w formie plastycznej,
- rozwija twórczą wyobraźnię,
- rozwija sprawność manualną – poprawnie posługuje się narzędziami i przyborami.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 58, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Metody: rozmowa, metoda zadaniowa, metoda czynnościowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: białe kartki formatu A3, farby plakatowe, pędzle, kubki do wody.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel przedstawia cel zajęć – zadaniem uczniów będzie wykonanie pracy plastycznej zatytułowanej *Moja ulubiona zabawa*. Uczniowie mają namalować siebie podczas ulubionej zabawy oraz osoby, z którymi się bawią.
2. Uczniowie przygotowują swoje miejsca pracy, wyjmują przybory malarskie.
3. Każdy uczeń otrzymuje białą kartkę formatu A3. Nauczyciel prosi uczniów o staranne wykonanie pracy i wykorzystanie całej powierzchni kartki.
4. Uczniowie malują farbami na kartkach pracę zgodnie z wcześniej podanym tematem.
5. Nauczyciel prosi, aby skończone prace uczniowie odkładali w wyznaczonym miejscu do wyschnięcia.
6. Uczniowie porządkują swoje miejsca pracy. Potem prezentują i omawiają przygotowane prace. Opowiadają o ulubionych zabawach i miejscach, gdzie bawią się najczęściej, wyjaśniają, na czym polegają te zabawy i kogo przedstawili na swoich rysunkach.
7. Jeżeli pozwalają na to możliwości w sali lekcyjnej, to nauczyciel może poprosić uczniów o udział w kilku zabawach pokazanych przez uczniów w ich pracach.
8. Uczniowie wieszają swoje prace w klasie, w miejscu specjalnie do tego wyznaczonym, po czym wykonują zadanie z karty pracy (może być ono także pracą domową dla chętnych).

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”**Temat: Nasze emocje****Cele edukacyjne:**

- kształcenie ogólnej sprawności fizycznej,
- kształtowanie umiejętności pracy w zespole.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi współpracować w zespole,
- potrafi rzucać, łapać i chwycić balon.

Metody: metoda zabawowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca w grupie, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: nadmuchany balon dla każdego ucznia.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka, sprawdzenie gotowości do zajęć.

2. Zabawa „Balonik”. Uczniowie ustawiają się w dużym kole i podchodzą do siebie jak najbliżej, ustawiając się jak najściślej. Powtarzają słowa za nauczycielem: „Baloniku nasz malutki, rośnij duży, okrągłutki. Balon urósł, że aż strach, przebrał miarę, no i trach!”. Najpierw powoli odsuwają się do tyłu, coraz bardziej zwiększając koło, nadal trzymając się za ręce. Przy słowach „przebrał miarę” wspinają się na paluszkach, a na słowa „no i trach!” kucają.

3. Swobodna zabawa z balonami – podrzucanie, chwytanie, łapanie, podawanie do siebie.

4. Ustawienie uczniów w szeregu. Uczniowie podrzucają baloniki, dmuchają w ich kierunku, starając się utrzymać je w górze. Zawody – wygrywa ta osoba, której balonik najdłużej utrzyma się w górze.

5. Uczniowie dobierają się parami. Leżenie przodem, głowami do siebie (w odległości ok. pół metra). Między głowami każdej pary – balonik. Nauczyciel zaznacza kredą linię pomiędzy uczniami. Uczniowie dmuchają na balonik tak, aby przesunąć go za linię partnera. Każdy liczy swoje zdobyte punkty. Zabawa trwa około 5–7 minut.

6. Uczniowie maszerują po obwodzie dużego koła, trzymając każdy swój balonik w prawej ręce. Na sygnał nauczyciela następuje zmiana rąk – przełożenie balonika w lewą rękę i ponowny marsz. Na kolejny sygnał nauczyciela – balonik z tyłu, za plecami. Kolejny sygnał oznacza trzymanie balonika nad głowami.

7. Uczniowie stoją w kole, blisko siebie. Co drugi uczeń trzyma balon. Na sygnał uczniowie podają sobie szybko balony w prawą stronę. Kolejny sygnał oznacza zmianę kierunku podania. Zakończenie zajęć. Każdy uczeń zabiera swój balonik ze sobą do domu.

